

Крила (скорочено)

Ліна Костенко

А й правда.
Крилатим ґрунту не треба.
Землі немає.
То буде небо.
Немає поля.
То буде воля.
Немає пари.
То будуть хмари.
В цьому, напевно, правда пташина...
А як же людина?
А що ж людина?
Живе на землі.
Сама не літає.
А крила має.
А крила має!
Вони, ті крила,
Не з пуху-пір'я,
А з правди.
Чесності і довір'я.
У кого - з вічного
Поривання.
У кого — з вірності
У коханні.
У кого — з щирості
До роботи.
У кого — з щедрості
На турботи.
У кого — з пісні,
Або з надії,
Або з поезії,
Або з мрії.
Людина нібито не літає...
А крила має.
А крила має!

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Поезія "Крила" продовжує основну думку вірша "Крига на одрі" про крилатість

людини, про те, що крилами, які її тримають на землі, є чесність, щирість, вірність, працьовитість, щедрість, поетичність. Життя безкрилої людини, котра не вміє мріяти, сіре й нецікаве. Вірш побудований на рефренах, на переліченні та протиставленні, короткому й чіткому вираженні думки.